

For et Øjeblik siden talte jeg med det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) om, at det efterhaanden var blevet nødvendigt for Folketingsmændene at faa Specialiteter. Efterhaanden som Stoffet svulmer op, bliver det ganske umuligt for en enkelt at overkomme det hele. Da jeg i en noget fremrykket Alder traadte ind i aktiv Politik ved at blive valgt til Rigsdagen i Fjor, havde jeg i Virkeligheden kun to Omraader, paa hvilke jeg vilde tænke mig at kunne virke. Det ene er Rigsdagens Forhold til Forvaltningen, det andet den sociale Lovgivning. Jeg har derfor selvfølgelig under disse Finanslovforhandlinger med stor Interesse hørt paa, hvad der er blevet sagt vedrørende den sociale Lovgivning, og i Løbet af denne Samling vil der være forskellige af disse humane Love, der komme til at passere Revue for os. Nu skal jeg vel vogte mig for at nævne det ærede Medlem fra Nyborg (Birch). Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) og jeg ere ikke enige om mange Ting, men vi ere enige om den Ting, at omtrent som man havde det med den gamle romerske Hund, der var malet paa Væggen, og hvorunder der stod: Tag dig i Agt for Hunden, den bider, maa vi her i Folketinget sige: Tag jer i Agt for at omtale det ærede Medlem fra Nyborg, han gør korte Bemærkninger! Jeg skal derfor holde mig ganske borte fra det ærede Medlem fra Nyborg ud over at sige til det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), at jeg ikke paa nogen Maade vil sammenstille hans Stilling til og hans Forstaaelse af Underklassens, specielt den arbejdende Underklassens, Vilkaar og Socialdemokratiets Arbejde for denne Underklasse med det, som det ærede Medlem fra Nyborg sagde om Socialdemokratiets Virksomhed, og jeg vil anmode det ærede Medlem fra Esbjerg om at betragte denne min Opfattelse som en Kompliment til ham. Jeg skal ogsaa anerkende, at der i det ærede Medlem fra Esbjergs Udtalelser var adskillig virkelig Samfundsforstaaelse. Men der var een Ting, som ikke maa staa uimodsagt fra de Partier, der regne sig for frisindede og dog ikke for socialdemokratiske.

Det ærede Medlem fra Esbjerg sagde, idet han anerkendte Fagorganisationernes Ret til Strejke og Lockout, at denne fører ikke med sig en Ret til at hindre den arbejdsvillige. Jo, højtærede Medlem fra Esbjerg, det gør den. De maa være overbevist om, at det gør den. Det er umuligt for en Fagorganisation at erhverve den til Forbedring af de sociale Forhold

for deres Klasse nødvendige Magt uden det Korrelat uden det Supplement til deres positive Arbejde udefter, at der er jernhaard Disciplin indefter. Jeg vil have, at dette skal være sagt fra borgerlig Side, fra dem, som ikke regne sig til Socialdemokratiet, og være sagt til en Mand, hvis i øvrigt ikke ufrisindede Udtalelser om sociale Spørgsmaal jeg anerkender.

Der er et andet æret Medlem af dette Ting, som i Dag har talt noget om det radikale Partis Forhold til Socialdemokratiet. Saa vidt jeg mindes, var det noget om, at Socialdemokratiet mente om os, at vi vare gode Forløbere for Socialdemokratiet. Dette vil jeg lade det ærede Medlem om, det interesserer mig ikke. Min Opfattelse af et hvilket som helst radikalt Partis Opgave i et hvilket som helst Land — og det er den Opgave, som gør, at det skal have Prygl fra alle Sider; det er baade dets Eksistensberettigelse, og det er dets evige Vilkaar — er, at det i det offentlige Liv skal være den evige Stødpude mellem Overklasse og Underklasse, der ikke forstaa hinanden og ikke kunne tale til hinanden. Det er Opgaven, det er Eksistensberettigelsen for dette borgerlige Parti, af hvis Medlemmer nogle ere udgaaede af Overklassen, at det forstaaer Underklassens Krav og vil hjælpe med til at arbejde for dem. Der blev i sin Tid benyttet det Udtryk om os, at vi vare dem, der gødede Ageren for Socialdemokratiet. Nej, thi Gødningen forsvinder, Stødpuden er evig betaaende, og den skal være evig bestaaende. Det er en Ulykke for et Land, naar et saadant radikalt Parti savnes.

Efter at jeg i Begyndelsen af mit Foredrag har haft Lejlighed til at tale om den ene af de to Ting, der have fyldt mig og ført mig her ind i Tinget, nemlig Forholdet mellem Folkerepræsentationen og Forvaltningen, vilde jeg ikke afslutte mit Foredrag uden med Hensyn til det andet Spørgsmaal, det sociale, en Gang for alle at faa Lov til at aande ud og sige, hvad det i Virkeligheden er, hvori jeg ser det radikale Partis Livsnerve.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Andersen: Det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) var ikke tilfreds med mine Udtalelser forleden Dag om Taksationsmændenes og Repræsentanternes Arbejde for Betaling for Husmandskreditforeningerne. Det forekommer mig, at